

Til § 60.

Uden en saadan Regel er det usikkert, om man paa Menige, f. Ex. paa en Skildvagt, der lader sig bestikke, kan anvende den almindelige Straffelovs § 144.

Til § 61.

Jfr. den almindelige Straffelov § 70.

Til § 62.

En saadan Bestemmelse, der iøvrigt vistnok kun sjelden vil blive benyttet, er for enkelte Tilfældes Skyld nødvendig for at kunne standse grove Forbrydelser, f. Ex. Rømning, Flyndring eller farlige Handlinger fra Indvaanernes Side i fjendligt Land, naar de tage stærkt Overhaand. Egnende Bestemmelse forekommer i flere fremmede Love.

Med 3die Capitel er den almindelige Deel af Straffeloven sluttet, hvorefter der i de følgende Capitler handles om de enkelte Forbrydelser. Med Hensyn til disse er Ordningen følgende:

4de og 5te Capitel handle om Forbrydelser, der nærmest indeholde Brud paa den militære Troflasspligt (Forræderi, Feighed og lignende Handlinger samt Unddragelse fra Krigstjenesten);

6te og 7de Capitel omhandle Brud paa Lydigheds- og Afgiftespligten (Dyr og Mytteri samt andre Forbrydelser mod Overmænd);

8de Capitel indeholder Forbrydelser begaaede af Overordnede mod Underordnede;

9de Capitel handler om Misbrug af militair Magt og Myndighed udenfor Over- og Underordningsforholdet;

10de Capitel handler om Brud paa militair Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold;

11te Capitel omhandler Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge eller Gods, og endelig findes i

12te Capitel optaget nogle almindelige Bestemmelser.

4de Capitel.

Om Forræderi, Pligtovtrædelser af Feighed og andre Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare.

Til § 66.

Uagtet den almindelige Straffelov ikke ubetinget har fastsat Livsstraf for Forræderi i Krig, jfr. §§ 74 og 75, synes Straffen dog ikke at kunne være mindre, naar Krigsforræderi begaaes af noget af Krigsmagtens egne Medlemmer.

Til § 67.

At her ved Stiden af forræderisk Foretagende nævnes Spionering for Fjenden, er grundet deri, at saadan Spionering ikke altid er Forræderi, nemlig naar den skeer af forskædte fjendtlige Krigere eller andre fjendtlige Underaatter. Den sidste Deel af Sen har efter almindelig Straffelov § 109 optaget den Regel, at visse Nærpaarørende fritages for Angivelsespligten; dog er det anset fornødent for at forebygge Misforstaaelse udtrykkelig at fremhæve, at det desuagtet er Pligt for disse Personer at foretage, hvad der staaer i deres Magt for paa anden Maade at forhindre Forbrydelsen. De formildende Hensyn, der kunne være at tage, ville Domstolene ved Straffens Udmaalning kunne tillægge den fornødne Vægt. For andre Personer gjælder Angivelsespligten ubetinget, og det kan ikke overlades dem efter eget Skøn at undlade Anmeldelsen i Tillid til, at det vil lykkes dem paa anden Maade at forhindre Forbrydelsen; det er saaledes kun af Billighedshensyn, at der er tilfagt Straffrihed, naar Forbrydelsen forhindres.

Foruden i denne § er Angivelse i Lovforlaget foreskrevet med Hensyn til Rømning i Krigstid, samt Dyr og Mytteri.

I Anledning af de Ændringer, som med Hensyn til denne § vare foreslaaede i Landsthingsudvalget, bemærkes, at Anmeldelse maa fordras, naar der handles om Forræderi eller Spionering, om Forbrydelsen end ikke ved Anmeldelsen kan hindres, da det for Krigsmagten er af yderste Bigtighed at komme til